

Cô Áo Lụa Hồng

Tên: Giọng; Thách Lam

Thị Ba, 15 Tháng 3 Năm 2011 19:36

Số kinh nghiệm đã bỏ cho chàng biết rằng chính là cái buổi trong phố có làm các tiểu thư như

Hội đi trong phố, mũ đội lên, miêng ngòm thu cúc lá. Chàng vờ đi vờ nhìn đám người qua lại tiếp nối bóng người mướt sáng mùa thu.

Hình minh họa

Thơ nh thoàng, Hội đi trong phố, mũ đội lên, miêng ngòm thu cúc lá, anh ta sung sướng ngòm nghĩa như cái mũ phớt móm móm, như dây lờng đờp đờp và như cà vát lờa nhiu màu rực rỡ.

Tuy không có tiền để mua những thứ đó, nhưng trông ngắm không cũng đủ cho Hội hạnh phúc và cái vui thú của những cuộc đi chơi phiếm.

Cô Áo Lụa Hàng

Tên: Giọng: Thanh Lam

Thời gian: Ba, 15 Tháng 3 Năm 2011 19:36

Nhất là những cuộc đi chơi của Hiệp lại còn có một mục đích khác nữa. Cậu muốn buổi sáng chủ nhật, anh ta thông báo, nói là đi chơi mát, những chính thức ra chơi để trông ngó các thiêu nữ Hà thành.

Số kinh nghiệm đã báo cho chàng biết rằng chủ nhật là cái buổi trong phố có lắm các thiêu nữ nhất. Giữa các cô đi sắm sửa quần áo và phở nếp, nộm hoa, một công việc mà Hiệp cho là hấp dẫn tính cách ngó thiêu nữ hơn cả.

Chính cái sung sướng của Hiệp là để trông thấy một cô thiêu nữ xinh xắn đứng chờ các hàng may áo kiêu mỹ, hay là chờ các thợ phở nếp và nộm hoa đứng trong những cái hộp đẹp.

Có khi chàng đứng ngoài hàng giầy, hay suốt cả buổi sáng trước một cửa hiệu bán quần áo để nhìn các cô thiêu nữ mua hàng. Chàng nhìn những mái tóc đen nhánh che lấp vành tai những ngón và xinh xắn, những sợi tóc mai lộ trên má phở nếp, những tấm thân mềm mại hay những tà áo màu tha thướt.

Nếu có một cô nào thật đẹp đi ra là Hiệp đi theo liền...Đi theo xa xa thôi, mà đi theo một cách kín đáo, không cho thiêu nữ biết. Có khi cả nhà đi hết phố sang phố kia, rồi đến khi thiêu nữ vào nhà, Hiệp ta còn đứng ngoài hè... Những rồi anh ta cũng thấy cái vô dụng của sự đứng nhìn mà không có lợi gì. Vì thiêu nữ có biết anh ta theo đâu, mà đâu có biết nữa, chắc cô ta cũng không để ý.

Nhieu lần, theo sau một cô thiêu nữ xinh xắn một thôi đứng cũng khá mỏi chân, Hiệp phải chú ý tìm cách làm quen hay nói chuyện với thiêu nữ. Những cái tính rụt rè làm cho Hiệp, khi sắp sửa nói, lại ngập ngừng nghẹn, rồi thấy câu mình sắp nói không có ý nghĩa gì hết. Thành thử, đôi khi con mắt ngó nhiên của thiêu nữ, Hiệp lúng túng rồi lại lùi xuống giơ cái đầu đi theo như cũ.

Đã nhiều lần Hiệp tự thấy mình về cái tính rụt rè này. Chàng thấy những anh bạn tự nhiên giỏi chuyện với một thiêu nữ chớ ta đứng ngoài phố một cách rụt rè dè dặt: chàng làm bạn tự cho mình là hèn, nhát, và nhất định nhieu lần sau thì sẽ can đảm và mạnh mẽ hơn nữa.

Cô Áo Lụa Hàng

Tác Giả: Th&ch Lam

Thứ Ba, 15 Tháng 3 Năm 2011 19:36

Nghĩ nh& v&y, Hi&p th&i sáo & gi&a ph& đ& l&y cái v& dung d&, không c&n gì ai, mà chàng th&y các anh em b&n v&n có, r&i r&o b&c đi m&nh v& phía b& h&.

Ch&t chàng đ&ng d&ng ngay l&i: m&t thi&u n& r& đ&u xu&ng ph& hàng Gai ra, v&a g&p Hi&p đ&a m&t lên nhìn. M&t lu&ng đ& n nh& truy&n kh&p t& đ&u đ&n chân, Hi&p không nhìn th&y gì n&a, ch& th&y đôi m&t đen nhánh c&a thi&u n& và cái màu h&ng c&a t&m áo. Th&t ch&a bao gi& Hi&p th&y m&t cô thi&u n& xinh đ&p nh& th&!

Anh ta c& bàng hoàng đ&ng ng&n ng& i ra nh& ph&ng, quên m&t c& cái l& phép tránh sang m&t bên đ& nh&ng l&i cho thi&u n& đi. Đ&n khi cô kia đ&a c&p m&t ng&c nhiên nhìn anh ta l&n n&a, m&m c& i nh& có ý ch& nh&o r&i quay đi, Hi&p m&i hoàn h&n, b&c theo sau thi&u n&.

T&m áo l&a h&ng ph&p ph&i bay theo chi&u gió, thi&u n& có m&t cái dáng đ&u m&m m&i, khi&n Hi&p l&y làm sung s&ng r&ng đã đ&c g&p m&t ng& i đ&p. Chàng nh&t đình l&n này không đ& l& m&t đ&p t&t, v&a theo v&a nghĩ k& làm quen v&i thi&u n&.

Có l& thi&u n& cũng bi&t anh ta theo, nên th&nh th&ang nàng quay l&i nhìn Hi&p m&m c& i. Qua ph& hàng Ngang, hàng Đ&ng, ch& Đ&ng Xuân... thi&u n& r& qua hàng L&c, r&i đ&ng d&ng l&i trên hè, ng&ngác nhìn hai dãy ph&nh& ng& i tìm s& nhà.

C& thu h&t can đ&m trong ng& i, Hi&p b&c r&o đ&n tr&c m&t thi&u n&. Chàng ng& mũ chào r&t l& phép:

- Th&a cô... th&a cô...

Thi&u n& ng&ng lên nhìn Hi&p, l&ng yên đ&ng đ&i.

- Th&a cô... th&a cô...

Cô Áo Lụa Hồng

Tác Giả: Th&ch Lam

Thứ Ba, 15 Tháng 3 Năm 2011 19:36

T& nhiên cái can đ& m c& a Hi& p đi đâu m& t c& , Hi& p th& y b& i r& i, m& t nóng b& ng, quên m& t không nói câu gì n& a...

Th& y cái v& lúng túng c& a Hi& p, thi& u n& nh& có ý th& ng h& i. Đ& t ng& t nàng h& i :

- Anh Tân đ& y à?

Hi& p đ& ng ngây ng& i ra m& t lát. Nh& ng m& t ý nghĩ thoáng qua trong óc Hi& p, m& t cách có th& thoát kh& i cái th& i kh& c ng& ng ngh& u, Hi& p li& n li& u tr& i :

- Vâng... chính tôi...

Thi& u n& b& ng có v& v& n v& , ân c& n, b& c i& g& n Hi& p, nói :

- Ch& t ch& a! Th& mà tôi không nh& n ra đ& y. Trông bây gi& anh khác h& n tr& c kia, nh& n h& n nhi& u...

R& i nàng chúm chím đôi môi đ& :

- Mà t& đ& y đ& n bây gi& , làm gì anh ch& ng nh& n...th& a anh, hai c& nhà ta v& n đ& c m& nh gi& i đ& y ch& ?

Đ& ch& t thì ph& i ch& t, Hi& p ng& p ng& ng tr& i :

- Vâng cảm & n cô, th& y m& tôi v& n đ& c bình th& ng...

Cô Áo Lụa Hồng

Tên: Giọng: Thanh Lam

Thời gian: Ba, 15 Tháng 3 Năm 2011 19:36

Hiệp hỏi lo, chắc sếp cô ta biết là nhảm không phải, thì thật là buồn. Nhưng thiêu u nhảm không để ý đến cái vẻ lúng túng của Hiệp, cứ đi m nhiên nói tiếp :

- Tôi để anh thôi hết trở về, bà tôi vẫn có ý nhảm, thế nhưng nhảm cứ đến anh luôn và cứ mong anh ra chơi. Chắc anh ở nhà quê cũng buồn lắm đấy nhảm ?

Lần này Hiệp không còn lo nữa. Anh đoán già rỗng chốc của Tân nào đó trước có ở trở hết nhà cô này, rồi về quê nghỉ, mà nghỉ cũng lâu nên bây giờ cô ta mới nhảm nhảm đi. Chàng vẻ ngẩng, mồm mọt nhảm cười rồi xinh rồi nói :

- Vâng, khi ở nhà quê tôi cũng buồn công việc lắm, nhưng đi đâu đi đâu. Nhưng bà và nhảm ... cô quá, lắm lúc muộn ra hỏi thăm nhưng không sao mà rồi ra đi đâu...

Thiêu u nhảm đưa đôi mắt đen lánh nhìn Hiệp rồi thân mọt trách :

- Anh thật là quá! Lên Hà Nội mà cũng không đến thăm em. Anh không nhảm đến em sao? Hay anh quên em rồi?

Thiêu u nhảm cúi xuống mồm cười. Hiệp cảm động trong lòng, âu yếm và lý giải ngẩng đầu dàng :

- Không, tôi không quên em...à, quên cô đâu... không bao giờ tôi quên đi đâu...

Chàng cảm động thật, cảm động vì đôi mắt trong của thiêu u nhảm, đôi mắt tình tứ ngây thơ. Càng trông Hiệp càng thấy thiêu u nhảm đẹp, nhảm thật là cái miêng xinh xắn, có duyên, chúm chím nhảm tình nghẹn ngào.

Cô Áo Lụa Hồng

Tác Giả: Th&ch Lam

Thứ Ba, 15 Tháng 3 Năm 2011 19:36

Hai người đi về nói chuyện. Câu chuyện mới lúc thêm thân mật, nhưng hai người bạn cũ gặp nhau. Hiệp đóng vai anh Tân nào đó thật là hoàn toàn, trừ là một cách kín đáo... Có khi Hiệp cũng ngừng ngừng về một câu nói, nhưng thi thoảng hình như vui mừng gặp người cũ, không để ý đến gì cả.

Đến lúc chia tay, anh ta đã biết rõ thi thoảng là Lan, lâu học sinh trường học xã phẩm. Anh ta lại biết cả số nhà ở hàng L&#c và lại đến cô học đến nhà như sau đến cả trường học đón cô đi chơi.

Lúc trở về, Hiệp thấy bạn bè chân như nhàng như người bay. Anh sung sướng tự khen mình đã bỏ đi cái tính r&#t r&# và cảm ơn th&#m cái anh Tân nào đó đã cho anh cái dịp làm quen với một thi thoảng xinh đẹp như thế.

Nhưng Hiệp vẫn có một điều lo: chàng chàng xã Lan biết chàng không phải là Tân thì thật r&#y r&, chàng lo sợ nghĩ đến lúc Lan mới đến nhà chơi, tuy trong những lúc nói chuyện, Hiệp không thấy Lan để điều gì đến việc cả.

Tuy vậy, Hiệp cũng như thế nói thật cho Lan biết, một phần vì chàng biết trường học không giữ mãi, một phần vì chàng chắc rằng Lan đi với chàng cũng sẽ tha thứ cho cái sự giả dối biết đến dĩ vãng.

Hôm gặp Lan, Hiệp cảm động, hỏi hỏi, cảm tay Lan rồi lâu lâu nói:

- Em Lan, anh có câu chuyện muốn nói với em...

Lan nhìn Hiệp, chớp mắt nhanh, như nghĩ ngợi một chút, rồi mỉm cười cũng nói:

- Anh Tân, em cũng có câu chuyện muốn nói với anh...

Cô Áo Lụa Hồng

Tên: Giọng: Thanh Lam

Thời gian: Ba, 15 Tháng 3 Năm 2011 19:36

- Chuyện gì, em có nói đi.

- Không, anh nói trước đi.

Hãy nói tiếp nhé:

- Câu chuyện của anh... em tha thứ cho nhé. Hôm nay, anh đã nói dối em, vì anh...không phải là Tân!

Lan cười ròn vui vẻ, đáp:

- Em cũng không phải là Lan!

Thầy hỏi một to đôi mắt, ra dáng không hiểu, nàng tiếp thêm:

- Em không phải là Lan của anh Tân, mà của anh khác! Nghĩa là... em biết anh không phải là Tân.

- Em biết?

- Vâng.

Hãy nói tiếp nhé; chàng hỏi:

- Thì là làm sao? Anh không hiểu.

Cô Áo Lụa Hồng

Tên: Giọng: Thanh Lam

Thời gian: Ba, 15 Tháng 3 Năm 2011 19:36

Lan lấy tay che miệng, giọng :

- Có gì đâu. Hôm nay em thấy anh cứ lúng túng mãi, nên em mới gọi về hỏi cho anh đỡ ngượng, chứ có anh Tân, anh Tiến nào đâu. Hi vọng chút hiểu, vui vẻ cả thôi.

Mặt lát, Hi vọng sung sướng hỏi :

- Thấy em biết anh? Em yêu anh?

- Lan đưa đôi mắt đen láy, ngây thơ nhìn Hi vọng :

- Không, em chỉ biết anh theo em, chứ không quen biết anh bao giờ, nhưng em thấy anh cứ ấp úng mãi không nói được câu gì, em thấy ngượng hỏi.